fot A. Homan

Koncepcja przebiegu szlaku konnego i kajakowy na terenie realizacji programu Leader + w Dolinie Baryczy.

fot. H. Jankowska

Fundacja Doliny Baryczy

Milicz 2007

Tytuł: **Szlaki turystyczne –kajakowy i konny – jako produkt turystyczny Doliny Baryczy**

Cel : promocja walorów przyrodniczych regionu poprzez produkt turystyczny- szlaki, zaangażowanie organizacji pozarządowych , lokalnych stowarzyszeń oraz grup nieformalnych , rozwój aktywności mieszkańców poprzez budowę i obsługę infrastruktury szlakowej, dodatkowe źródło dochodu dla mieszkańców.

Obszar: Dolina Baryczy, gminy należące do LGD Fundacja Doliny Baryczy (Odolanów, Sośnie, Przygodzice, Milicz, Cieszków, Żmigród, Krośnice, Twardogóra)

Czas: koncepcja do 10 maja 2007 r., uzgodnienia do 10 sierpnia 2007r., oznakowanie, oznakowanie promocyjne 160 km szlaku konnego i 60 km szlaku kajakowego do 30 wrześnie 2007 r., rozbudowa infrastruktury przy szlakach (wiaty, pomosty stanice) do 2013 r.

Koncepcja:
Szlak kajakowy : Hanna Jankowska
Szlak konny : Jarzy Kątny - cześć wielkopolska
Marek Grobelny - cześć dolnośląska

Współpraca :
Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Doliny Baryczy
Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Kraśnickiej „Branda"
Milicki Klub Jeździecki Traper
Agroturystyczne Stowarzyszenie Ziemi Ostrowsko -Ostrzeszowskiej „w Siodle"
Stowarzyszenie „Zagroda" we Wróblińcu
Stowarzyszenie Turystyki Wiejskiej w Parku Krajobrazowym Dolina Baryczy
PTTK-
Klub Aktywnego Turysty
Dolnośląska Fundacja Ekorozwoju

Wsparcie:
PTPP „proNatura"
Dolnośląska Fundacja Ekorozwoju

Współfinansowanie:
PTPP pro Natura
Projekt finansowany ze środków unijnych, działanie 2.7 „Pilotażowy Program LEADER +", Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich"- Leader+ - schemat II.

Opracowanie:

Inga Demianiuk – Ozga

Hanna Jankowska

Jarzy Kątny
Marek Grobelny

Założenia i metodyka:

Przygotowanie projektu przebiegu szlaków konnego i kajakowego po Dolinie Baryczy w obszarze 8 gmin objętych programem Leder + odbywał się we współpracy z liderami, osobami odpowiedzialnymi za ochronę przyrody, mieszkańcami miejscowości zainteresowanymi rozwojem infrastruktury, organizacjami, animatorami turystyki, samorządowcami.

Koncepcja powstania i oznakowania przebiegu szlaku powstała w trakcie tworzenia Zintegrowanej Strategii Rozwoju Obszarów Wiejskich do programu Leader +, w trakcie spotkań powołane zostały zespoły robocze ds. rozwoju turystyki i promocji walorów przyrodniczych Doliny Baryczy.

Oznakowanie promocyjne 160 km szlaków koronnych i 60 km szlaku kajakowego zostało zaplanowane w ramach budżetu programu Leader + w drugiej połowie 2007r.

Powołany został zespół roboczy do opracowania koncepcji , przygotowania pism w sprawie uzgodnień i oznakowania szlaków oraz do przeprowadzenia uzgodnień .

Zostały podjęte ustalenia dotyczące konserwacji i opieki nad powstałymi szlakami przez gminy lub organizacje.

Promocja szlaku połączona z włączeniem mieszkańców w przygotowanie infrastruktury i obsługi turystów między innymi poprzez Rajd Konny szlakami Doliny Baryczy, organizację Hubertowin. Popularyzację w mediach i materiałach promocyjnych wydawanych w ramach realizacji II Schematu Leader+.

1. UWARUNKOWANIA

1.1. uwarunkowania dla obszaru objętego programem Natura 2000

Obszar LGD Dolina Baryczy to obszar geograficznie spójny, położony w dolinie rzecznej jest to obszar o wyjątkowych w skali europejskich walorach przyrodniczych (obiekt Ramsarski, obszar Important Bird Area, jeden z największych w kraju Parków Krajobrazowych); jeden z czterech w naszym kraju OPW - Obszarów Przyrodniczo Wrażliwych – zakwalifikowanych do pilotażowego wdrażania programów rolnośordowiskowych UE.

Terytorium gmin w całości lub znacznej części wchodzą w skład obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, czyli europejskiej sieci ekologicznej wyznaczonej na terytorium państw członkowskich UE w celu ochrony biologicznej różnorodności kontynentu europejskiego, pod nazwą Dolina Baryczy, powołanego na mocy rozporządzenia ministra środowiska z dnia 21 lipca 2004 roku.

Jak uczą doświadczenia Unii Europejskiej sieć Natura 2000 stanowi niezwykły potencjał turystyczny, na którym budować można wizję

zrównoważonego rozwoju regionu. Do tej pory potencjał ten nie był wykorzystywany w wystarczający sposób.

LGD Dolina Baryczy powstała w granicach i z zachowaniem warunków niesionych przez dyrektywy dotyczące obszaru Natura 2000. Zgodnie z zapisami prawnymi obszar Natura 2000 obok ochrony cennych przyrodniczo obszarów zakłada możliwość rozwoju turystyki przyrodniczej. Przekłada się to bezpośrednio na popyt na kwatery agroturystyczne, wypożyczalnie sprzętu turystycznego, usługi przewodnickie, produkty rolnictwa ekologicznego, pamiątki, szlaki turystyczne. Generowane jest tym samym ogólne ożywienie gospodarcze w regionie – musi być ono jednak kontrolowane z punktu widzenia wymogów ochronnych występujących tam siedlisk i gatunków. Promowany jest rozwój turystyki uwzględniającej walory przyrodnicze bez ingerencji w naturalne środowisko.

1.2 Zintegrowana Strategia Rozwoju Obszarów Wiejskich „Dolina Baryczy"

Prace nad ZSROW (tworzoną w ramach programu Leader+) pozwoliły na zintegrowanie środowiska przedstawicieli samorządów, liderów społecznych i przedsiębiorców wokół idei wykorzystania potencjału przyrodniczego Doliny Baryczy na rzecz rozwoju turystyki jako dominującej gałęzi rozwoju tego regionu.

Warto wspomnieć, że obszar realizacji ZSROW obejmuje gminy z terenu 2 województw, tj. dolnośląskiego oraz wielkopolskiego. Województwa te cechuje odmienna historia, jej ciągłość, tożsamość mieszkańców z regionem. Jednak wspólne prace nad ZSROW pokazały, że zarówno mieszkańców Dolnego Śląska i Wielkopolski łączy wspólna wizja rozwoju, myślenie regionalne, poszanowanie dla własnej historii, wzajemna tolerancja i zrozumienie.

Jeden z celów strategicznych ZSROW zakłada: rozwój turystyki w regionie w oparciu o racjonalne wykorzystanie i ochronę zasobów przyrodniczo-kulturowych realizowany jest dzięki celom operacyjnym zakładających:

1. Opracowanie i realizacja programu rozwoju turystyki opartej o zasoby przyrodniczo-kulturowe.
2. Wypracowanie i realizacja zintegrowanego systemu promocji regionu „Dolina Baryczy".
3. Wspieranie działań samorządów w opracowaniu i realizacji zrównoważonej gospodarki przestrzennej w gminach.
4. Aktywny udział w ochronie najcenniejszych zasobów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych.

2. POTENCJAŁ TURYSTYCZNY OBSZARU

2.1. walory przyrodnicze i kulturowe

Barycz, prawy dopływ Odry, płynie środkiem rozległej doliny, kilkadziesiąt kilometrów na północ od Wrocławia. W średniowieczu jej płaskie

i bagniste dno ludzie zaczęli wykorzystywać dla zakładania stawów rybnych - liczne wówczas dni postne sprzyjały popytowi na ryby. Obszary zajmowane przez stawy, łąki, pola uprawne i lasy zmieniały się w zależności od sytuacji gospodarczo-politycznej, a także czynników klimatycznych, zwłaszcza wielkości opadów. Powstał unikalny, dynamiczny krajobraz, złożony z mozaiki stawów, pól uprawnych, łąk i lasów. Dzięki temu przyroda w Dolinie Baryczy jest niezwykle bogata i różnorodna, szczególnie interesujący jest świat ptaków, zarówno lęgowych, jak i przelotnych. Ze względu na to bogactwo rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 roku powołany został **Obszar Specjalnej Ochrony „Dolina Baryczy"** w ramach sieci Natura 2000 Na tle sąsiadujących terenów Wielkopolski i Dolnego Śląska, zdominowanych przez intensywne rolnictwo, ekosystemy Doliny Baryczy wyróżniają się wyjątkową różnorodnością. Ze względu na unikalne walory przyrodnicze, milickie stawy zostały objęte konwencją Ramsar, która chroni obszary wodno-błotne ważne dla ptaków, oraz przyjęte do światowej sieci „Living Lakes", grupującej jeziora o szczególnych walorach przyrodniczych. Na obszarze tym funkcjonuje również jeden z największych w naszym kraju Parków Krajobrazowych.

Jednak wyjątkowe, nawet w skali europejskiej walory przyrodnicze to nie jedyny atutu Doliny Baryczy. Jak pokazują zapisy **analizy SWOT** mieszkańcy tego obszaru jako jego atuty wskazują również jego historię czy dużą ilość obiektów kultury materialnej. W Dolinie Baryczy zachowało się jeszcze wiele elementów kultury materialnej przypominających o przedwojennych mieszkańcach tych terenów (np. pałace rodowe) oraz o nadgraniczności jako jednej z głównych cech tego obszaru (np. przedwojenny szlaban graniczny we wsi Baranowice). Z ciekawszych obiektów wymienić można ruiny Pałacu Hatzfeldów w Żmigrodzie, Pałac myśliwski Radziwiłłów w Antoninie wybudowany w latach 1821 – 26 według projektu Karola Fryderyka Schinkla, czy klasycystyczny pałac wraz z parkiem, oraz dwa kościoły – Łaski i Św. Anny wzniesione w Miliczu przez ród Maltzanów.

Historia i kultura tego obszaru stanowi niemniej cenny niż walory przyrodnicze potencjał rozwoju turystyki. Często jednak w lokalnych dokumentach strategicznych widać tendencję wykorzystania jednak głównie potencjału przyrodniczego jako źródła rozwoju turystyki.

Wizja Lokalnej Grupy Działania ukazuje również mieszkańców Doliny Baryczy jako wspólnotę, której zależy na zachowaniu tradycji kulturowych regionu. Nawet w przypadku gdy jest to tradycja odnosząca się do przedwojennej historii i ówczesnych mieszkańców tego regionu.

Zachowanie i wykorzystanie zarówno walorów przyrodniczych jak i kulturowych oraz dobra ich znajomość w społeczności lokalnej stanowić może podstawę rozwoju Doliny Baryczy.

2.2 infrastruktura turystyczna

W regionie tym już od lat 90-tych zainicjowano współpracę pomiędzy administracją samorządową, społecznością lokalną a organizacjami pozarządowymi w celu wykorzystania potencjału przyrodniczego regionu na

rzecz rozwoju turystyki jako głównego źródła dochodu dla mieszkańców regionu. Efektem tej współpracy jest min. powstanie szlaków rowerowych, działania szkoleniowe dla mieszkańców regionu (min. z zakresu obserwacji ptaków) oraz zdobycie środków na infrastrukturę turystyczną (wieża widokowa, 4 wiaty obserwacyjne)[1].

W ostatnich latach widać w regionie rozwój gospodarstw agroturystycznych, bazujących w swojej ofercie na walorach przyrodniczych regionu. Usługodawcy agroturystyczni powołali również Stowarzyszenie Turystyki Wiejskiej w Parku Krajobrazowym Dolina Baryczy mające na celu zacieśnianie współpracy, wymianę doświadczeń oraz wspólne projekty, min. prowadzenie punktu informacji turystycznej w Miliczu.

2.3 potencjał rozwojowy

Pomimo rozwoju usług turystycznych widać braki zarówno w ofercie jak i działaniach związanych z promocją i marketingiem produktu turystycznego tego obszaru. Poważną barierą jest brak systemu obsługi ruchu turystycznego począwszy od promocji i informacji poprzez system sprzedaży usług i monitorowania potrzeb turystów. Brak również oferty wyspecyfikowanej dla konkretnych grup turystów (turystyka weekendowa, turyści zagraniczni, turystyka przyrodnicza).

Warto jednak podkreślić, że w ramach prac na Zintegrowaną Strategią Rozwoju Obszarów Wiejskich rozpoczęto prace nad powstaniem szlaku konnego przebiegającego przez teren gmin zaangażowanych we wdrażanie Pilotażowego Programu Leader + oraz szlaku kajakowego. Obie te inicjatywy odniosły już pierwszy sukces w postaci I Rajdu Konnego w Dolinie Baryczy oraz zainicjowania spływu po rzece.

Warto wspomnieć również o walorach kulturowych regionu. Jak przedstawiono to w diagnozie specyfiką tego obszaru jest jego położenie przygraniczne. Przez Dolinę Baryczy przebiegała przez wiele stuleci granica między Królestwem Polskim a Śląskiem, pozostającym we władaniu kolejno piastowskich książąt, czeskich królów, austriackich cesarzy i pruskich królów. Z czasem granica polityczna stała się także granicą etniczną między Polakami, a Niemcami, a obecnie rozdziela osiadłą ludność wielkopolską od napływowej ludności Dolnego Śląska. W okresie międzywojennym była to granica Rzeczpospolitej z Rzeszą. Elementy kultury materialnej z tamtego okresu występują jeszcze na tym obszarze, min. relikty szlabanów granicznych czy budynki straży granicznej. Wykorzystanie ich w ramach zintegrowanej oferty turystycznej wydaje się być atutem, który mógłby odróżnić ofertę turystyczną Doliny Baryczy i jednocześnie uczynić ją atrakcyjniejszą zarówno dla polskich jak i zagranicznych turystów. Barierą jest tu jednak zdecydowanie brak środków na odnowę czy modernizację budynków czy infrastruktury, tak aby ją uatrakcyjnić i udostępnić turystą. Słabością jest też zdecydowanie niedoinwestowana baza turystyczna, zarówno noclegowa jak i gastronomiczna, zniechęcająca turystów do odwiedzenia Doliny Baryczy.

Można powiedzieć, że obszar ten posiada wyjątkowy i wyróżniający nawet w skali europejskiej potencjał turystyczny, który tylko dzięki wdrożeniu kompleksowych działań stanie się ważną gałęzią gospodarki lokalnej.

3.SZLAKI KONNE DOLINY BARYCZY

3.1 Istniejące szlaki konne

Szlak konny wytyczony w terenie i zaznaczony na mapie znajduje się na pn-zach. od Milicza w okolicy miejscowości Pakosław – Jutrosin w zamyśle jest połączenie z tym szlakiem w miejscowości Baranowice.

3.2 Koncepcja szlaku konnego Doliny Baryczy

Szlaki konne Doliny Baryczy w założeniu maja udostępnić tereny Doliny Baryczy do zwiedzania konno, zarówno wierzchem jaki pojazdami konnymi np. bryczkami; wykorzystując i angażując jednocześnie już istniejące ośrodki jeździeckie, infrastrukturę i agroturystykę. Ze względu na uwarunkowania przyrodnicze - bogactwo ciekawych miejsc, oraz rozległość obszaru szlak konny składać będzie się z systemu nitek łączących się ze sobą.

W planowanej przedstawionej koncepcji nitki szlaku konnego liczą ponad 250 km.

3.3 Przebieg szlaku konnego

Szlak konny Doliny Baryczy w założeniu ma umożliwić poruszanie się po terenie LGD od Ostrowa Wielkopolskiego do Żmigrodu , oraz łączyć się z istniejącymi szlakami.

Planowany przebieg szlaku:
od zachodu od miejscowości Chynowa do Żmigrodu. Dla ułatwienia w organizacji uzgodnień szlaki podzielono na nitki części wielkopolskiej i dolnośląskiej.
CZĘŚĆ WIELKOPOLSKA:
od zachodu
nitka Sadowie –Chynowa
-1. Sadowie (istniejąca fabryka powozów)
-2.Chynowa (planowana tablica inf. przebiegu szlaku, istniejący ośrodek jeździecki, możliwość wypożyczenia 8 koni)

nitka Strzyżew- Poręby– planowana do oznaczenia
-3.Strzyżew (istniejące gospodarstwo agroturystyczne M. Śudziński 6os, istniejąca stanica na 2 konie)

-4.Boguchwałów (planowane gospodarstwo agroturystyczne- W. .Mirison, planowa stanica 2 konie)
- 5.Kotłów(istniejące 2 gosp agroturystyczne Z.Sobczak 12osób, 6 koniG, Matysiak 6 osób, 6 koni)
-6.Przygodziczki (istniejące gospodarstwo agroturystyczne R.Kawaler 20 os, istniejąca stanica na 10 koni, istniejące gospodarstwo agroturystyczne M. Czwordon 4 os, w planie stanica dla 6 koni, istniejące gospodarstwo agroturystyczne J. Katny 20 os, istniejąca stanica na 15 koni możliwość wypożyczenia 10 koni,)
~~-2.Chynowa (planowana tablica inf. przebiegu szlaku, istniejący ośrodek jeździecki, możliwość wypożyczenia 8 koni)~~
-7.Antonin (planowana tablica informacją o atrakcji turystycznej-Pałac w Antoninie i Rezerwat Wydymacz, istniejąca ścieżka dydaktyczna przy Nadleśnictwie Antonin istniejący ośrodek rekreacyjny LIDO ok. 60 osób, istniejący ośrodek sportów wodnych)
-8.Dębnica (planowane gospodarstwo agroturystyczne)
-9.Trzcieliny (planowana tablica inf. przebiegu szlaku konnego i rowerowego, planowane agroturystyczne)
- 10.Huta- (istniejący hotel na 20os)
-11.Zawidza- (planowane gospodarstwo agroturystyczne)
-12. Mariak (planowane gospodarstwo agroturystyczne)
-13. Moja Wola (planowana tablica inf. przebiegu szlaku, i atrakcjach- Pałac Myśliwski z zabudowa dworską, planowana wiata dla12 koni, istniejący ośrodek kolonijny na 50 osób)
-14.Konradów
- 15.Poręby (planowana tablica informacyjna. o przebiegu szlaku, istniejąca kwatera agroturystyczna HUBERT ok. 20 miejsc, 5 boksów dla koni możliwe do wykorzystania, niema koni)

<u>nitka Moja Wola- Możdżanów– planowana do oznaczenia</u>
- 13.Moja Wola (planowana tablica inf. przebiegu szlaku, i atrakcjach- Pałac Myśliwski z zabudowa dworską, planowana wiata dla12 koni, istniejący ośrodek kolonijny na 50 osób)
-16.Możdżanów

CZĘŚĆ DOLNOŚLĄSKA :
od zachodu
nitka Poręby- Dąbrowa
-15.Poręby (planowana tablica informacyjna. o przebiegu szlaku, istniejąca kwatera agroturystyczna HUBERT ok. 20 miejsc, 5 boksów dla koni możliwe do wykorzystania, niema koni)
-17.Grabownica
–18.Luboradów (planowana stanica przy gospodarstwie Jana Piecha)
-19.Dąbrowa (planowana tablica if. o przebiegu szlaku planowana stanica przy gospodarstwie rolnym Banaszyk, Joanna Popławska)

<u>nitka Dąbrowa –Łąki – planowana do oznaczenia</u>

- 19.Dąbrowa (planowana tablica if. o przebiegu szlaku,planowana stanica przy gospodarstwie rolnym Banaszyk, Joanna Popławska)
- 20.Krośnice (planowana tablica if. o przebiegu szlaku, planowana stanica na łąkach między Krośnicami a Wierzchowicami)
- 21.Dziewiętlin
-22.Świebodów
-23. Lasowice (planowana tablica if. o przebiegu szlaku, istniejąca stanica, 6 boksów dla koni możliwe do wykorzystania, w planie wypożyczalnia koni)
-24.Pracze (kwatera agroturystyczna Żabi Róg ok. 30 –brak miejsc dla koni)
-25. Łąki (planowana tablica if. o przebiegu szlaków konnego, kajakowego i rowerowego, planowana stanica)

<u>nitka Dąbrowa- Lelików</u>
- 19.Dąbrowa (planowana tablica if. o przebiegu szlaku ,planowana stanica przy gospodarstwie rolnym Banaszyk, Joanna Popławska)
- 26.Czatkowice(planowana stanica)
-27.Młodzanów (planowana odbudowa mostu przy Jazie Dragońskim)
-28.Lelików (planowana tablica if. o przebiegu szlaków konnego, kajakowego i pieszego-niebieski)

<u>nitka Wróbliniec - Łąki -planowana do oznaczenia</u>
-29.Wróbliniec (planowana tablica if. o przebiegu szlaków konnego, kajakowego i rowerowego, istniejąca stanica ZAGRODA ok. 5 miejsc dla koni , planowana agroturystyka, w planie wypożyczalnia koni)
-30.Jaz Potasznia
-31.Kopice
-32.Hubertówka - Gądkowice(kwatera turystyczna –hotel ok. 20 osób, istniejąca stanica na 11 koni)
-33.most na Baryczy pod Gądkowicami (planowana tablica if. o przebiegu szlaków konnego i kajakowego)
-28. Lelików (planowana tablica if. o przebiegu szlaków konnego, kajakowego i pieszego-niebieski)
-34.Jaz Bolko
-35.Smielice(planowana agroturystyka i stanica konna- gospodarstwo ekologiczne Elżbieta Mróz)
-36.Jankowa
- 37.Trzebicko Dolne
- 38.Trzebicko (planowana tablica if. o przebiegu szlaku i atrakcji turystycznej- kościół w Trzebicku)
-39.Góry
-40.Jawor
-41.Rakłowice
-42.przejście przez drogę krajowa 15 (planowana tablica if. o przebiegu szlaku)
- 43.leśniczówka Gogołowie (planowana stanca)

-44.Gogołowice (planowana tablica if. o przebiegu szlaku, planowana agroturystyka i stanica-gospodarstwo Jan Procajła)(gospodarstwa ekologiczne wypiek chleba i wyroby z mleka koziego)
-45.Stary Piękocin(planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego
-46.Piękocin (planowana stanica, istniejące gospodarstwo agroturystyczne Zofia Komorowska ok. 5 miejsc)
-47.Miłosławice (planowana stanica, istniejące gospodarstwo rolne- hodowla koni Franciszek Wołoszyn, , w planie wypożyczalnia koni)
-48.Sułów (planowana tablica if. o przebiegu szlaku + inf. o atrakcjach)
-49.Sulimierz
-50.Łąki (planowana tablica if. o przebiegu szlaków konnego, kajakowego i rowerowego, planowana stanica)

<u>nitka Łąki- Żmigród- planowana do oznaczenia</u>
-50.Łąki (planowana tablica if. o przebiegu szlaków konnego, kajakowego i rowerowego, planowana stanica)
-51.Jaz Niezgoda (planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego , kajakowego i rowerowego oraz atrakcji turystycznej- drewniany jaz)
-52.Książęca Wieś
- 53.Osiek
-54. Ruda Żmigrodzka (planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego, kajakowego i rowerowego, planowana stanica)
-55.Żmigród (planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego, kajakowego, rowerowego i pieszego- niebieski i zielony)

<u>nitka Stary Piękocin –Żmigród</u>
- 45.Stary Piękocin (planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego)
-56.Osada Piotrkowice (planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego i petli z atrakcjami turystycznymi- rezerwat Stawy Milickie-łowisko komercyjne, planowana stanica, planowana wypożyczalnia koni-istniejące gospodarstwo rolne majątek ziemski NIWA,)
-57.pętla Baranowice- **59.Olsza (gospodarstwo agroturystyczne G. Głowacz)-** 58.Niezgoda- 60.Grabówka- 61.Ruda Sułowska(gospodarstwo agroturystyczne J i I. Głowaczowie ok15.) 62.Brzezina Sułowska-**56.Osada Piotrkowice**.
-59.Olsza(gospodarstwo agroturystyczne G. Głowacz)
-63.Gatka
-64.Radziądz (planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego)
-55.Żmigród (planowana tablica if. o przebiegu szlaku konnego, kajakowego, rowerowego i pieszego- niebieski i zielony)

3.4 oznakowanie szlaku konnego

Charakterystyka sposobu znakowania szlaku. Dla oznakowania szlaku przyjęto standardowe oznakowanie zaproponowane przez Zarząd Główny PTTK i stosowany w Polsce do oznakowywania szlaków konnych .
1. Znaki określające przebieg szlaku są w kolorze pomarańczowym:

a) podstawowy w kształcie koła o średnicy 60 mm - rys. 51;- **do oznakowania planowany o średnicy 100mm**

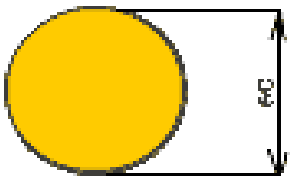

Rys. 51

b) znak początku (końca) szlaku w kształcie koła o średnicy 100 mm w kolorze czarnym i na nim symetrycznie umieszczony znak podstawowy szlaku rys. - 52;- **do oznakowania planowany o średnicy 100mm – z głową konia w środku bez obwódki.**

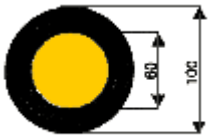

Rys. 52

c) znak zmiany kierunku przebiegu szlaku
- znak skrętu w kształcie paska o długości 200 mm i szerokości 30 mm zagięty w połowie pod kątem 90° lub 135° - rys. 53 i 54;
- strzałka o długości 140 mm i szerokości 30/90 mm - rys. 55;

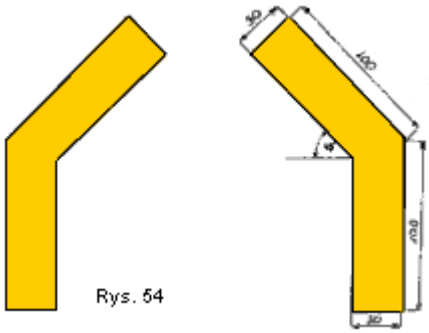

Rys. 54

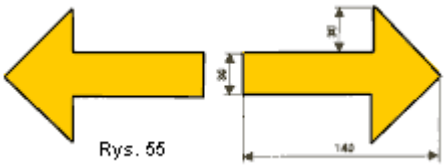

Rys. 55

d) wykrzyknik informujący o zmianie kierunku szlaku lub umieszczony w miejscu gdzie przebieg szlaku nie może być wystarczająco wyznakowany - rys. 56;

Rys. 56

f) znak informujący o; postoju, popasie, stajni etapowej w kształcie skierowanego do góry paska zagiętego pod kątem 135° o szerokości 30 mm i długości 200 mm, a pod nim piktogram głowy konia - rys. 57.

Rys. 57

2. Znaki informacyjne to:

a) drogowskaz o wymiarach 150 x 450 mm (w tym strzałka kierunkowa 110 mm), na białym tle w czarnym kolorze umieszcza się numer szlaku, piktogram głowy konia, nazwę miejscowości i odległość w kilometrach. Krój i wielkość liter określa załącznik nr 1 do Instrukcji. Na grocie strzałki znak podstawowy szlaku - rys. 58;

Rys. 58

b) tabliczka z numerem szlaku o wymiarach 90 x 200 mm, na białym tle w czarnym kolorze numer szlaku i piktogram głowy konia, a obok znak podstawowy szlaku - rys. 59;

Rys. 59

c) tabliczka o wymiarach 120 x 120 mm, na białym tle czarny wykrzyknik oznacza nakaz poruszania się ze zwiększoną uwagą lub konieczność zejścia z

konia (stromy odcinek szlaku, zawały leśne, odcinki zabronione, inne przeszkody lub miejsca trudne, skrzyżowanie z ruchliwą drogą itp.) - rys, 60;

Rys 60

d) tabliczka o wymiarach 200 x 200 mm na białym tle pomarańczowy wykrzyknik, a z lewej i prawej jego strony piktogram głowy konia w kolorze czarnym oznacza początek (koniec) wspólnego odcinka ze szlakiem pieszym lub rowerowym - rys, 61.

Rys. 61

3.5. infrastruktura wzdłuż szlaku

3.5.1 infrastruktura zidentyfikowana

Atrakcje turystyczne:
8 przy samych szlakach
Istniejące stanice:
9 dla łącznie ok. 66 koni +10 koni do wypożyczenia w jednej stanicy oraz dwie wypożyczalnie w planie
Istniejąca baza agroturystczo- hotelowa:
14 na łącznie ok. 247 osób

3.5.2 infrastruktura planowana

Oznakowanie
-Planowane oznakowanie zgodnie z wytycznymi PTTK ze zmianami zwiększający czytelność szlaku. – na drzewach –istniejących słupach- rys 51-57
- Planowany w każdej miejscowości znak kierunkowy drogowskaz – informujący o kilometrażu , nazwie miejscowości(łącznie planowanych 64 znaków- przez tyle miejscowości przechodzi szlak)-rys 58.
- pozostałe do zinwentaryzowania zgodnie z przebiegiem.

Tablice informacyjne o przebiegu szlaku konnego -13 w tym 5 z atrakcjami
Tablice z atrakcjami: 8 w tym 5 z przebiegiem szlaku
Tablice informując o przebiegu szlaków konnego, kajakowego rowerowego oraz pieszych: 8 (Lelików, Łąki, Wróbliniec, Most-Gadkowice , Jaz Niezgoda, Ruda Żmigrodzka, Żmigród)
Planowane stanice:15 + 2 wypożyczalnie koni
Planowana agrotytystyka: 8

4. SZLAK KAJAKOWY DOLINY BARYCZY

4.1 istniejące szlaki kajakowe

Szlak kajakowy ok.14.4 km oznakowano od Wąsosza.

4.2 koncepcja szlaku kajakowego doliny Baryczy

Planowany szlak kajakowy ma długość 60 km biegnie po rzece Barycz od Odolanowa do Żmigrodu.

4.3 przebieg szlaku kajakowego

1.Odolanów –(planowana budowa pomostu, tablica inf.o przebiegu szlaków i zabytkach)
2.Jaz Uciechów
3.Wróbliniec- (planowana budowa pomostu, tablica inf.o przebiegu szlaków kajakowego i konnego oraz o i zabytkach miejsce odpoczynku- wiata , stół, ławki, kosze na śmieci)
4.Jaz Wróbliniec
5.Jaz Potasznia
6.Dopływ Czarna Woda (planowany znak informacyjny o dopływach)
7.Gadkowice (planowana budowa pomostu, tablica inf.o przebiegu szlaków kajakowego i konnego oraz o i zabytkach)
8.Jaz Gądkowice

9.Jaz Bolko- Biała Tama (planowany znak informacyjny o dopływach oraz o zabytkach techniki – jaz wałowy)

10.Stawczyk(planowany znak informacyjny o dopływach)

11.Jaz Sławoszowie (planowany znak informacyjny o dopływach, planowana budowa pomostu, tablica inf. o przebiegu szlaków kajakowego)
12.Milicz (planowana budowa pomostu, tablica inf. o przebiegu szlaków kajakowego o atrakcjach)
13.Hodowla koników polskich Ostoja (planowany znak informacyjny o dopływach, istniejący)

14.Grodzisko Kaszowo (planowana budowa pomostu, tablica inf. o przebiegu szlaków kajakowego o atrakcjach)
15Jaz Sułów (planowana budowa pomostu, tablica inf. o przebiegu szlaków kajakowego o atrakcjach, planowany znak informacyjny o dopływach)
16.Jaz Niezgoda(planowany znak informacyjny o dopływach)
17.Biedaszkowo (tablica informacyjna o przebiegu szlaków, planowany znak informacyjny o dopływach)
18. Jaz Osiek – znak informacyjny o jazie
19.Żmigród (planowana budowa pomostu, tablica inf. o przebiegu szlaków kajakowego o atrakcjach,

4.4 oznakowanie szlaku kajakowego

Charakterystyka sposobu znakowania szlaku. Dla oznakowania szlaku przyjęto standardowe oznakowanie zaproponowane przez Zarząd Główny PTTK i stosowany w Polsce do oznakowywania .

1. **Znaki określające przebieg szlaku**

Podstawowym (jedynym) urządzeniem stosowanym do oznakowania szlaków kajakowych jest urządzenie informacyjne - tablica z zadaszeniem, której widok przedstawia rys. 62.
Każda tablica składa się z dwu paneli:
a) **górny przedstawia znak informacyjny lub ostrzegawczy,**
b) dolny - informacyjny - przedstawia logo szlaku, nazwę lub logo opiekuna szlaku lub logo Oddziału PTTK oraz kolejny nr znaku na szlaku.

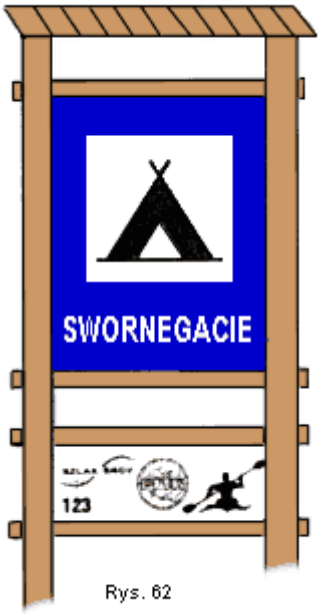

Rys. 62

Wprowadza się następujące rodzaje znaków:

a) znak szlaku z kilometrażem od ujścia rzeki - rys. 64;

Rys. 64

b) znak szlaku z odległością między polami biwakowymi - rys 63;

Rys. 63

c) pole biwakowe - rys. 65;

Rys. 65

d) stanica wodna - rys. 66;

Rys. 66

e) plan sytuacyjny - rys. 67;

Rys. 67

f) miejsce wodowania - rys. 68 i 69;

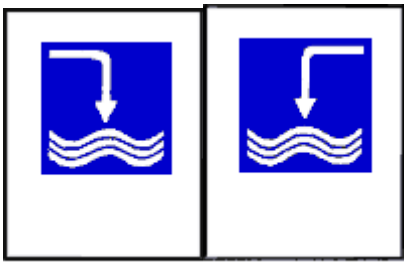

Rys. 68 Rys. 69

g) miejsce dobijania - rys. 70 i 71 ;

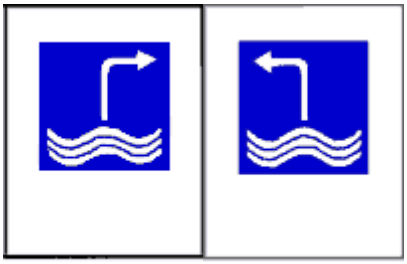

Rys. 70 Rys. 71

h) wpływ rzeki z jeziora - rys. 72;

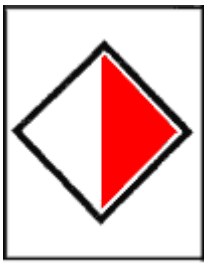

Rys. 72

i) dopływ - rys. 73;

Rys. 73

j) osobliwości - rys. 74;

Rys. 74

k) niebezpieczeństwo - rys. 75;

Rys. 75

1) pale - rys. 76;

Rys. 76

m) pływające pale - rys. 77;

Rys. 77

n) zwisająca lina - rys. 78;

Rys. 78

o) nie do przepłynięcia - rys, 79;

Rys. 79

p) zapora nie do przepłynięcia - rys. 80;

Rys. 80

q) zapora ewentualnie do przepłynięcia - rys. 81;

Rys. 81

r) wodowskaz - rys. 82;

Rys. 82

s) elektrownia - rys. 83;

Rys. 83

t) zakaz pływania - rys. 84.

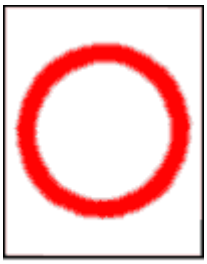

Rys. 84

4.5 infrastruktura wzdłuż szlaku

4.5.1 zidentyfikowana

Istniejące pomosty: 2 (jeden w Kaszowie i jeden Ostoja p. Kowalskiego)

4.5.2 planowana

Planowane pomosty: 10 (Odolanów, Wróbliniec, Gądkowice, Sławoszowice Milicz, Ostoja, Kaszowo, Sułów, Biedaszkowo, Zmigród)

Planowane tablice informacyjne o przebiegu szlaku i atrakcjach: 8

Tablice z informacjami o dopływach: 8

Oznakowanie:

Oznaczenia jazów: 7(Wróbliniec, Potasznia, Bolko, Sławoszowice, Sułów, Niezgoda, Osiek)

5.System promocji szlaku.

Informacja w mediach lokalnych i mediach wielkopolskich, wydanie folderu informacyjnego o przebiegu szlaków. Organizacja lub wsparcie imprez promujących szlaki Np. Noc Świętojańska, sprzątanie Baryczy(Czysta Rzeka), Rajd Konny . Włączenie do budowy i opieki nad infrastrukturą gminy, organizacje lokalne, lokalnych liderów. Promocja szlaków w ramach strony www.barycz.pl, stron i działań Dolnośląskiej Organizacji Turystycznej, Związku Hodowców Koni itp.

6. Opieka nad szlakami.

Według wstępnych ustaleń władze gmin przejmą opiekę nad szlakami, zinwentaryzowane oznakowanie , koncepcja oraz plany rozwoju szlaków i infrastruktury zostaną po oznakowaniu przekazane gminom na zasadzie porozumienia. Istnieje również możliwość wskazania organizacji zainteresowanym opieką i rozwojem szlaków np. SGiPDB, KAT Klub Aktywnego Turysty.

Na szczegółową dokumentację szlaków składają się:

a. wykaz szlaków na terenie działania jednostki znakującej;
b. mapa (mapy) w skali 1:50 000 z naniesionym przebiegiem szlaków;
c. opis przebiegu szlaku z uwzględnieniem rodzaju nawierzchni dróg i danych do ewidencji komputerowej;
d. kartoteka szlaku z adnotacjami o terminach odnowień i wykazem drogowskazów i tablic;
e. plany prac znakarskich;
f. rozliczenia prac znakarskich.

[1] Środki na dokumentację projektową pozyskała PTPP "pro Natura" (środki GEF/MSP w ramach projektu „Ochrona i utrzymanie bioróżnorodności w dolinie Baryczy"), natomiast środki na realizację Dolnośląska Fundacja Ekorozwoju (z Fundacji EkoFundusz).